

Vi har haft møder om perspektiverne på det pædagogiske uddannelsesområde, det sociale uddannelsesområde og sundhedsuddannelsesområdet. Vi har besøgt ingeniørhøjskolerne for at høre om deres planer. Vi har talt med vore råd, vore udvalg og de centrale foreninger, og vi har arbejdet med selve begrebet: center for videregående uddannelse.

Og endelig har vi bedt evalueringscentret om at indsamle data og udarbejde en rapport om internationale erfaringer med strukturreformer, herunder selvfølgelig også, hvordan de er tilrettelagt, reaktionerne på og især effekten af, hvad strukturen så er blevet. Den rapport vil naturligvis indgå i de videre drøftelser.

Arbejdet har gjort det muligt at sige noget mere konkret om, hvad vi kan forestille os, og det vil jeg også gøre. Jeg synes, det vil være den mest passende måde at kommentere den meget store vilje, der har været blandt ordførerne til at fortsætte den proces, som er sat i gang, inden for nogle rammer og inden for en proces, som er baseret på frivillighed ud fra Tingets forventning.

Betegnelsen CVU – center for videregående uddannelse – er tænkt som et kvalitetsstempel, som en varemærke, og heri ligger, at der skal være visse betingelser opfyldt for at blive til et CVU; betingelser, der skal sikre kvaliteten. Men til gengæld skal der også være knyttet retsvirkninger til at være et CVU, for målet er at etablere en struktur, som vil være attraktiv for institutionerne. De foreløbige reaktioner i sektoren taler for, at det vil lykkes at opnå dette.

CVU'er skal fortrinsvis dannes gennem en organisatorisk samling af uddannelser i et center. Et fagligt eller professionsmæssigt fællesskab vil som udgangspunkt, efter min mening, give det bedste udgangspunkt for kvalitetsudvikling, og det vil også give mulighed for nogle synergieffekter, fordi de enkelte uddannelsers egen identitet og egen faglige styrke i samvirke med andre beslægtede uddannelser kan gøre, at man kan skabe mere udvikling, men også et bedre studiemiljø og en studiefaglighed for de studerende.

Derudover er udvikling af og samarbejde om efter- og videreuddannelse en helt central opgave, hvor man må sige, at der også er meget store tværgående behov i forhold til den faglige identitet, som den enkelte skaber sig i sin egen første uddannelse.

Et CVU kan f.eks. bestå af én eksisterende institution, som i sig selv opfylder betingelserne.

Den kan også bestå af flere institutioner ved en organisatorisk, juridisk sammenlægning, eller igen af en udskillelse af en del eller flere institutioner til et nyt fællesskab, som opfylder betingelserne.

Vi kan overveje at stille kvantitative kriterier for et center for videregående uddannelse, f.eks. med et minimum af uddannelsespladser eller fagområder eller efter videreuddannelsesaktiviteter, men kvantitative kriterier bør under alle omstændigheder kun bruges, hvis de giver udtryk for og underordnes kvalitative kriterier.

Initiativ til at oprette et CVU kan både komme fra sektoren selv, det kan også komme fra Undervisningsministeriet.

Jeg synes også, at de bemærkninger, som er kommet i dag, netop bakker op om den proces, som redegørelsen lægger op til, nemlig i forhold til den forventning, vi har om kvalitet og om samarbejde; dér må processen være båret af en frivillighed og et ønske om at opfylde de forventninger om højere kvalitet, bedre faglige miljøer og bedre studiemuligheder for de studerende.

CVU-dannelsen både vil og skal indebære forandringer. Det centrale i forandringsprocessen har vi i redegørelsen beskrevet som omstilling fra uddannelsesinstitution til videnscenter, og det er ikke tanken bare at lægge ting sammen, det er ikke tanken at fusionere noget for fusionens skyld. Det er tanken, at der skal skabes noget nyt, og det nye må være den måde, som institutionerne kan se, at man kan tilrettelægge tingene på for at lave noget, som er stadig bedre.

Det kan være nye måder at indgå i samarbejde med professionen, det lokale arbejdsmarked, det regionale fællesskab på, og det kan være nye måder at inddrage de studerende på. Det vil være en central opgave for ledelsen af et CVU at prioritere ressourcerne mellem de mange typer af opgaver, som kan udvikle fagene og institutionen. Efter min mening dog under forudsætning af, at man er tro mod målsætningen om et regionalt net af uddannelser.

Et CVU skal også forskningstilknyttes. Det betyder, at det vil være en central opgave for et CVU at skabe en fast samarbejdsstruktur til relevante forskningsmiljøer. Man kan forestille sig mange måder en sådan tilknytning kan tilrettelægges på, og i sidste ende vil det jo være afhængigt af, hvor interesseret forskningsverden er i at komme i dialog med den koncentration af professionsbaseret viden, som vil blive